

TO !

Prosinac, 2015./br.44

List učenika Srednje škole Bol

Čestit Božić i sretna nova godina!

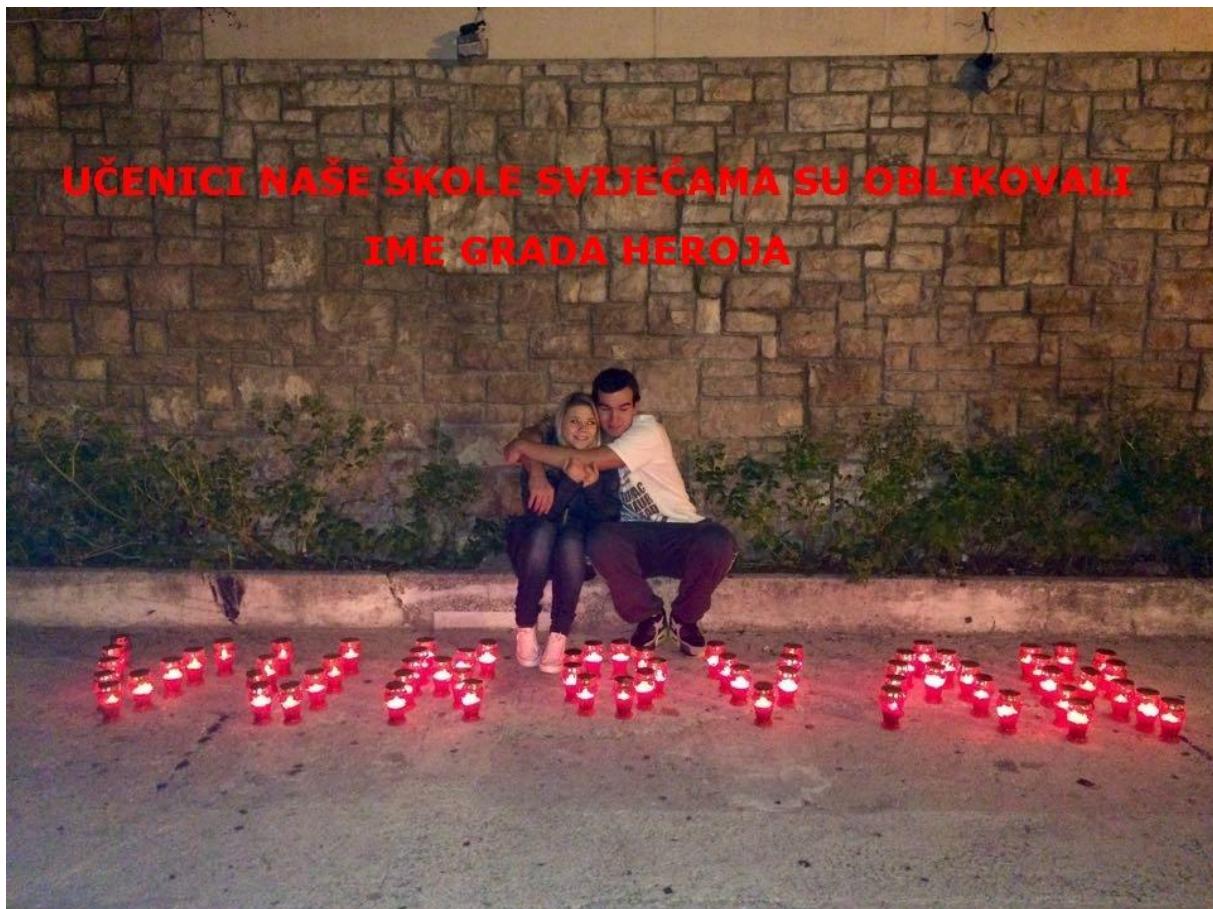
Razgovor sa Sanjom Baković

Iz školskih zadaćnica

Naši profesori – naši učenici

Zdrava prehrana i sport

Sjećanje na Vukovar – 18. studenog 2015.g.

I ove godine obilježili **DAN SJEĆANJA NA ŽRTVU** Vukovara 1991.g. paljenjem svijeća pred našom školom!

Prije 24 godine nakon tromjesečne opsade i strašnog uništenja grada prestao je otpor hrabrih hrvatskih branitelja Vukovara.

Hrvatski je sabor 29. listopada 1999.g. donio odluku o proglašenju Dana sjećanja na žrtve Vukovara 1991.g.

To!
Prosinac 2015. / Broj 44

SADRŽAJ

- 3. str. Sadržaj
- 4. str. Razgovor sa Sanjom Baković
- 7. str. Školske novosti
- 8. str. Dani kruha
- 9. str. Posjet Francuza
- 10. str. Izlet
- 11. str. Humanitarne akcije
- 12. str. Dani varenika
- 14. str. Naši profesori
- 17. str. Bivša i sadašnja škola
- 18. str. Silvijin kutak
- 19. str. Iz školskih zadaćnica
- 22. str. Na stranim jezicima
- 24. str. Znamenitosti
- 25. str. Ekskurzija
- 26. str. Robotičari
- 27. str. U spomen Tinu
- 28. str. Iz škol. kuhinje
- 30. str. Moda
- 32. str. Zabava
- 33. str. Radionica
- 34. str. Ravnateljeva čestitka

Zahvaljujemo svim profesorima
koji su pomogli da naš list
ugleda svjetlost dana po 44. put

Uredništvo

SRETNI BLAGDANI!

Impressum

Suradivali na listu

- Neli Bogunović, 4.b
- Ema Stančić, 4.a
- Lorena Lalić, 3.b
- Frančeska Eterović, 2.a
- Kate Pavišić, 1.a
- Antonia Katić, 1.a
- Stanko Marčić, 1.b
- Anteo Bezmalinović, 1.b
- Lana Martinić, 3.a
- Alois Zrno, 3.a
- Matea Borojević, 4.a

Karla Štambuk, 2.a

Kompjutorski prijelom i priprema za tisk

- Antonio Karmelić, 3.a.
- Mia Petrić, 4.a
- Dino Senjković, 4.a

Uredništvo

- Ana Ursić, prof.
- Ljubica Kusanović, prof.

Srednja škola Bol bila je početak životne avanture

Ovog puta smo stupili u kontakt sa jednom našom bivšom učenicom koja je prije dvadeset godina završila našu gimnaziju i koja danas živi i radi u Zagrebu. To je Sanja Baković. Ona je u međuvremenu završila Fakultet političkih znanosti i radi u odnosima s javnošću u Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje.

Kakvo je Vaše sjećanje na srednjoškolske dane u Bolu?

Uspomene na srednjoškolske dane još su mi žive i važne iako je od mature prošlo točno 20 godina. Pohadala sam bolsku gimnaziju, intezivnu i zahtjevnu, a danas je pamtim kao dobar temelj studiranju, temelj stvorenoj znatiželji za znanjem, za širenjem, za istraživanjem života i osjećam zahvalnost. Bile su to ratne godine, godine neizvjesnosti, ali mi smo davali od sebe koliko smo mogli. Sjećam se kako sam s radošću gutala lektiru, strahovala od ispitivanja iz fizike jer ja kao društvenjak za brojke nikad nisam mogla biti dovoljno spremna, sjećam se učenja latinskih izreka s pok. profesorom Herom koje još pamtim. Sjećam se jednog kašnjenja u školu u jutarnjoj smjeni, kada me prof. Okmažić prereo iz svoje sobice s riječima:

„Baković, ne smiješ kasniti! Tako ćeš jednog dana kasniti na posao!“ Sjetim ga se i sada nakon 20 godina svaki put ako nekud kasnim jer lekcije nisu samo u udžbenicima. Lekcije su u djelima, u neformalnim gestama, u riječima naših profesora koji su davali sebe, što je puno više od nastavnog gradiva.

Sjećam se i rada u časopisu „To“ s jednom dobrom ekipom entuzijasta i nevjerojatno mi je da sada kao „veteran“ šaljem svoj tekst nakon tolikih godina. Drago mi je da je časopis „To“ opstao i da

novi mladi kreativci i dalje rade i pišu nastavljujući priču koju smo započeli ranih 90-tih.

Što je bilo nakon gimnazije?

Nakon završene bolske gimnazije upisala sam Fakultet političkih znanosti i završila studij novinarstva. Kao

diplomirana novinarka radila sam u različitim medijima, a danas radim u odnosima s javnošću u Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje. Komuniciram s novinarima, s građanima, pripremam podatke koje mediji traže kako bi ih objavili javnosti.

Čime se još bavite?

Ponekad radim i neke dodatne kampanje koje nemaju izravne veze s mojim poslom. Recimo, trenutno volontiram u medijskoj kampanji za projekt „Vrapčanski jastuci“ koji promiče destigmatizaciju duševno oboljelih. U međuvremenu završila sam edukaciju za učiteljicu yoge i nekoliko puta tjedno vodim yoga satove.

Moja je najveća ljubav uvijek bila pisanje i lijepa književnost. Iako su me poslovi odveli u drugom smjeru, prije nekoliko godina opet je izronila stara ljubav i počela sam intezivno čitati i pisati poeziju. Rezultat je moja knjiga koja je sada u pripremi i bit će objavljena u veljači iduće godine.

Prošle godine upisala sam poslijediplomski doktorski studij Etnologije i kulturne antropologije. Iako su mi mnogi govorili da sam prestara za novi studij i što mi to sada treba, nisam se dala pokolebiti i sada polako ulazim u jedan potpuno drugačiji svijet i materiju, veselim se novim sadržajima i znanju iako je naporno uz

posao koji nema izravne veze sa studijem. Nedavno, prilikom upisa ocjene u indeks jedna profesorica održala mi je čitav govor hvaleći bračke studente, kazavši da se vidi da su pohađali dobru i kvalitetnu gimnaziju, da su svi zainteresirani, ambiciozni i posebni. Bila sam jako ponosna.

Koliko često dolazite u Bol?

U Bol dolazim kad god mi se pruži prilika, za praznike, ljeti, kada mogu uzeti godišnji odmor. U Bolu su moji roditelji, moja sestra i njezina obitelj, moj najvažniji prvi dom, moje uspomene, dragi prijatelji, znaci, rodbina. Najljepše plaže i priroda, najčistije more. Često se uhvatim kako sanjarim da se ipak vratim živjeti u Bol, prije ili poslije.

Poruka za kraj razgovora?

Što bih mogla poručiti vama srednjoškolcima? Dajte sve od sebe u učenju i u slijedećemu svoje strasti. Ne dajte se smesti. Ponekad je teško, ali vrijedi. Poštujte bolsku srednju školu jer je dobra, kvalitetna i posebna. Budite to što jeste, originalni i svoji. Budite hrabri da slijedite svoje interesne i ustajni da ne odustajete ako se pojave prepreke jer će ih sigurno biti. Istražujte ono što vas istinski interesira. Možda neće sve odmah ispasti kako ste planirali i možda neće svi rezultati doći odmah. Nema veze. U ovih 20 godina puno sam istraživala, lutala, neke stvari napravila dobro, neke stvari prilično promašila i napravila pogrešno, no iskusni kažu da život nije ravna linija, već jedna avantura puna iznenađenja. Iz svog iskustva mogu reći da je Srednja škola Bol za mene bila važna stanica i početak te avanture.

Na slici su prvi dobitnici SUMMME CUM LAUDE: Nevena Škrbić, Sanja Baković, Ivana Bošković Ivičić i Jurica Bošković.

BALADA POST P.

U vrućici jutra i nota,
zima prilazi podlo,
napadnog crvenog daha.
Osluškujem .
Ko slijepac u sutoru.
Zalasci, nalasci, izlasci
Pronalasci kroz danja dna, šupljine
zapreka.
U prokletom svemu
čokoladne tuđine,
requimi isparenih suza.
Ostajem,
uporno ostajem bez vremena.

Prljave cipele,
samosažaljenje ledenog srca,
voljene razbacane stvari
- prskaju pod režanjem nepozvanih.
Smrad jutra u u duši dekadenta,
vino bludnih soba i kaleža oltara.
Šutnje.
Slutnje svježeg postojanja.
Trajni,
tajni svijetovi,
letovi.*
*ovo je Sanjina pjesma iz 1995.g. (škol.list
TO br. 3

Mia Petrić, 4.a

ŠKOLSKE NOVOSTI

Ove se školske godine u našu školu upisao 21 učenik (10 u gimnaziju i 11 u turističku) tako da sada škola broji 101 učenika - 101 Dalmatinac.

Ali, dobili smo i nove profesore!

Profesorica filozofije i logike Petra Ljubičić nas je napustila jer je dobila posao u Splitu. Prvi nasljednik bio je naš bivši učenik Petar Bodlović, a nakon njegova odlaska novi zamjenik je profesor Jadran Beganović.

Dobili smo i novu knjižničarku. To je magistra knjižničarstva Tanja Serdarević.

Višak predmeta profesorice Ade pripao je novoj profesorici Aniti Perutović Šimić.

A naš, još jedan bivši učenik, Jure Klarić mijenja profesoricu Brigitu koja je na bolovanju. Jure je prvostupnik Kineziološkog fakulteta u Splitu.

I ove su godine učenici obilježavajući Dan kravate došli na nastavu s kravatama oko vrata. Neki su i naučili vezati kravatu bar na jedan od mogućih 85 načina.

Naša profesorica Kristina uvela je novinu u nastavu Tjelesnog odgoja i povela 4. b razred na škrapping. Naime, škrapping je vrsta trackinga - hodanja koja iziskuje napor, ali i oprez. U pravilu se odvija uz morsku obalu i od nas iziskuje skakanje, trčanje, hodanje i snalaženje po škrapama.

Mjesec borbe protiv raka dojke održava se u listopadu. I mi smo dali svoj obol osvješćenju opasnosti od te teške bolesti.

Možda niste znali da je naša škola izdala već 5 knjiga. Zadnja je bila knjiga Jerka Jeronima Martinića «Turistički Bol u mom sjećanju» (2. dio - Slikoviti prikaz). Promocija je bila 18. studenog 2015.g.

Bilo je ovo polugodište i par zabava koje je u školskoj dvorani organizilo Vijeće učenika, a priprema se i zabava za kraj polugodišta.

Grupa učenika ide i na izlet - ADVENT U BEČU. Nadamo se da će se dobro provesti! Izlet je organizirala prof. Petra.

Običaj je u našoj školi da se pred kraj polugodišta ode i u Split i pogleda jedna kazališna predstava. Ove godine gledat ćemo „Kašetu brokav“ Elvisa Bošnjaka, a osjetit ćem i dio blagdanske - splitske atmosfere.

Za kraj pohvaljujemo naše robotičare i profesoricu Luciju za uspjeh u Zagrebu.

DANI KRUHA I ZAHVALE ZA PLODOVE ZEMLJE

Dana 23.10. u našoj smo školi, već tradicionalno, obilježili DANE KRUHA I ZAHVALE ZA PLODOVE ZEMLJE zahvaljujući stručnim nastavnicama Mariji Petrović i Marijani Marić te učenicima THK-a od 1. do 4. razreda. Ne treba ni napominjati da su nas, opet, iznenadili raznovrsnim delicijama. A bilo je lijepo vidjeti bogat stol, a još ljepše probati... Bravo! Obilježavanju su se pridružili i gimnazijalci pročitavši nam nekoliko zanimljivosti o kruhu (učenice 1.razreda : Kate Pavišić, Antonia Katić i Marina Lalić), a Marin Karmelić (1.b) je odrecitirao pjesmu Ivice Jakšića Puka "Uvik ništo fali".

Evo nekoliko poslovica o kruhu:

Neima nad kruhom jića, a nad vodom pića. (Hrvatska narodna poslovica)

Daj svakom kruha, ali ga od svakog ne primaj. (Perzijska poslovica)

Drž' se daleko onog tko ne voli kruh ili glas djeteta. (Švicarska poslovica)

Gdje nedostaje kruha sve je na prodaju. (Francuska poslovica)

Za dobrog čovjeka uvijek se nađe kruha. (Armenska poslovica)

Neli Bogunović, 4.b

Izlet na Vidovu goru

I ove godine naša škola obilježila je Dan pješačenja odlaskom na Vidovu goru. Prisjećajući se prošlogodišnjeg iskustva kada nas je zadesila kiša ove godine smo svi bili zadovoljni jer nas je poslužilo lijepo vrijeme. Kao i uvijek krenuli smo u ranim jutarnjim satima – 07,00 h.

U ovom pothvatu sudjelovali su svi profesori (iako su neki na Vidovici stigli i automobilima) i većina učenika (jer su se neki «naglo razboljeli»).

Moju grupu predvodio je profesor Branko koji nam je put svojim pjesmama i pričama učinio lakšim te smo uspješno i bez mnogo napora stigli do vrha. Na vrhu Vidove gore nije nas dočekao lijep prizor jer je bilo vrlo maglovito, nismo mogli ni uživati u predivnom pogledu na Bol, Hvarski kanal, Hvar... Malo smo se odmorili i okrijepili te krenuli natrag. Put prema Bolu bio je lakši i veseliji nego uspon.

Svi smo se uspješno vratili u Bol, a posebno nam je bilo drago što se naša razrednica Ljubica mnogo brže i bolje od nekih mladih popela i vratila sa Vidove gore pješke!!!

Ema Stančić, 4.a

MEĐUNARODNA SURADNJA BRAČA I REMIREMONTA (Francuska)

Uz preporuku Francuskog veleposlanstva i uz zalaganje gospođe Lucije Puljak, u posjeti Srednjoj Školi Bol i Klesarskoj školi Pučišća, boravila je pteročlana delegacija iz francuske škole „Lycee Camille Claudel“ iz Remiremonta.

Delegaciju predvodi ravnateljica škole gospođa Christelle Georgel. Njihov zadatak je ispitati mogućnost za razmjenu učenika na učeničkoj praksi u Francuskoj i Hrvatskoj, a u sklopu projekta Erasmus+. Od ove razmjene učenici i nastavnici struke imali bi veliku korist kroz stjecanje profesionalnih i kulturnih iskustava u inozemstvu, ali i učenje jezika. Sve bi se to financiralo iz europskih fondova. Profesore iz Francuske proveli su mladi turistički vodići iz Srednje škole i pokazali im neke od bolskih znamenitosti: Paloc (Kuća u kući), Vinski podrum, Školu, potoke, Krajeve skaline i Galeriju Dešković. Francuze je najviše oduševio Paloc i povijest školstva u Bolu iz vremena francuske okupacije za koje vrijeme je posebno briga bila posvećena školstvu kroz uredbu „da svaki otac obitelji mora slati jedno dijete u školu pod prijetnjom novčane kazne“. Nastava je bila na hrvatskom jeziku, a učilo se je pisati, čitati, računati i nauk čudoredni, a za curice još i osnove domaćinstva. Nakon višegodišnje razmjene gimnazijalaca i učenja jezika preko Udruge „Globus“, Srednja škola Bol želi usavršavati i struku na međunarodnoj razini. Kao dobri domaćini bolski su učenici za goste iz Francuske pripremili svečanu večeru.

HUMANITARNE AKCIJE

Predbožično je vrijeme – vrijeme darivanja

Početkom ove školske godine se i naša Škola priključila kampanji Udruge oboljelih od leukemije i limfoma Hrvatske „Plastičnim čepovima do skupih lijekova“.

Udruga sa sjedištem u Čakovcu djeluje od 1998. godine, neprofitna je, a osnovana je sa svrhom pružanja pomoći oboljelima od teških malignih bolesti na području Hrvatske. Udruga vodi brigu o oboljelima od leukemije, mijeloma, limfoma, GIST-a (gastrointestinalnog stromalnog tumora) te srodnih hematoloških i onkoloških bolesti. Naši učenici s profesoricom Adom su već prvog dana nastave izradili spremnik za odlaganje čepova koji se nalazi u hodniku Škole i vrlo su se aktivno uključili u njihovo prikupljanje.

Također smo početkom školske godine na inicijativu učenice Mie Petrić (4.a) organizirali humanitarnu akciju «Pomozimo Maji». Učenici su se svesrdno priključili akciji i prikupljena su sredstva uplaćena na Maijin žiro-račun. Maja je šestogodišnjakinja iz Zagreba koja je oboljela od zločudnog tumora nadbubrežne žlijezde i trebala je novčanu pomoć za liječenje u susjednoj Austriji.

Kao i proteklih godina naša škola se uključila i u humanitarnu akciju CARITAS-a „Za 1000 radosti“ – Zagrlji svijet! Učenici su prodavali kartice-privjeske (na poleđini kartice nalazi se prostor u koji se neizbrisivim flomasterom može upisati ime i prezime, a srebrna strugalica skriva poruku) i na taj način smo prikupljali novac. Novac je namijenjen najsirošnjim obiteljima Hrvatske.

Hvala svima koji su sudjelovali u akcijama.

DAN VARENika U BOLU

Naša škola je sudjelovala na Dan varenika koji se održao u Bolu 02. 10. 2015.g.

Učenici 4.b razreda (smjer THK) pod vodstvom mentorica Marijane Marić i Marije Petojević pripremili su dalmatinsku pogaču s varenikom, panna cottu i salatu od hobotnice i slanutka s varenikom. Pripremljena jela na bolskoj rivi posluživale su učenice 3.b razreda Ivana Gojević, Lorena Lalić i Ivana Šesnić.

Evo jednog recepta i načina pripreme!

Potrebne namirnice:

1000 g hobotnice
300 g slanutka
1 glavica crvenog luka
3 češnja češnjaka
sol, papar, lovorov list
maslinovo ulje
ocat (vinski domaći ili balzamični)
2 žlice varenika
rukola
cherry rajčice

Način pripreme:

1. Očistite i izlupajte hobotnicu da biste je omekšali (ili zamrznite, pa odmrznite prije upotrebe).
2. Slanutak namočite dan prije i skuhajte u slanoj vodi s listom lovora; ostavite da se hlađi u vodi u kojoj se kuhao.
3. Stavite hobotnicu kuhati u lonac s jednim listom lovora, jednim češnjem bijelog luka i ostavite da se kuha jedan sat.
4. Ugasite vatru i ostavite hobotnicu u loncu dok se sasvim ohlađi, zatim je ocijedite i narežite na jednakom komadiće koje ćete staviti u zdjalu.
5. Dodajte ocijedeni ohlađeni slanutak, začinite sitno sjeckanim crvenim i bijelim lukom, peršinom, solju i paprom.
6. Na kraju dodajte octeni umak s maslinovim uljem u koji smo dodali nekoliko jušnih žlica varenika. Dekorirajte rukulom i cherry rajčicama.

Dobar tek !

Osim naše škole svoje štandove prepune jela s varenikom imali su i restorani „Pumparella“, „Vagabundo“, „Santo“, „Taverna Riva“, i „Vusio“.

„Jako vino“ se pobrinulo da Boljani i njihovi gosti ne ostanu suha grla.

Feštu je uveličala i klapa „Kantaduri“.

Lorena Lalić ,3.b

Naši đaci - naši profesori

Kad smo jednom došli preko odmora u zbornicu, primijetili smo da oko stola sjedi puno bivših učenika naše škole, malo smo istražili i evo što smo otkrili: da je početkom ove školske godine u našoj školi radilo deset profesora koji su i završili našu školu.

Naši mlađi profesori koji su završili Opću gimnaziju Bol, a rade u njoj su Rovena Trivanović, Milan Škrbić, Petra Vuković, Antonela Bošković, Petar Bodlović i Jure Klarić.

Profesorica engleskog jezika Rovena je maturirala godine 1999.g., a studij je završila u Zadru (Filozofski fakultet).

Godine 2001. maturirao je i profesor povijesti i sociologije Milan, a 2006.g. diplomirao u Zagrebu (Filozofski fakultet), da bi 2009.g. magistrirao povijest.

Profesorica geografije Petra je maturirala 2003.g. , a studij je završila u Zadru kao i prof. Rovena.

U Zadru je završila psihologiju i prof. Antonela koja je maturirala 2007., a studirala je također u Zadru.

Magistar filozofije Petar je u našoj školi proveo samo par mjeseci jer nastavlja svoje školovanje (doktorski studij), inače je i on maturirao 2007.g.

Trenutno kao zamjena profesorice Brigitte (profesorice tjelesnog odgoja) radi Jure Klarić, prvostupnik kineziologije (studirao u Splitu).

Daleke 1977.g. Opću gimnaziju su završili naša tajnica Amalija Ivelić, profesorica hrvatskog jezika Ljubica Kusanović i profesor ekonomske grupe predmeta Branko Karmelić.

Jedino radno mjesto tete Amalija je u našoj školi, nadamo se da će u njoj dočekati i mirovinu. Profesorica Ljubica završila je Filozofski fakultet u Zadru, jedno je vrijeme radila u našoj Općinskoj knjižnici, a već više od dvadeset godina radi u školi. Profesor Branko je završio Ekonomski fakultet u Splitu i radi u našoj školi dugi niz godina.

Stručna nastavnica Marija Petojević je 1969.g. završila Ugostiteljsku školu u Bolu. Radila je u poduzeću «Zlatni rat» dugi niz godina, prvo kao konobar, a zatim i kao direktor hotela «Elaphusa» (jer je u međuvremenu završila 1. stupanj Ekonomskog fakulteta u Dubrovniku). Druga stručna nastavnica Marijana Marić je 1991.g. završila našu školu, nakon toga je završila i razrednu nastavu, radila je neko vrijeme u turizmu da bi 2010.g. zapčela s radom u našoj školi.

Našu školu su još završili i teta Karmen i barba Leo. Nakon niza godina rada u turizmu teta Karmen Marinković se zaposlila kod nas. Barba Leo Lalić je u našu školu išao samo dvije godine (opet ona famozna reforma) da bi završio srednju školu za stolara i opet nakon niza godina na različitim poslovima postao naš kućni «meštar».

U Osnovnoj školi Bol radi sedam profesora koji su polazili našu školu: Nada Okmažić (prva gimnazijalska generacija naše škole) maturira 1976.g., a završava ondašnju Pedagošku akademiju u Splitu., Marina Soljačić (samo dva razreda u našoj školi – «Šuvarova reforma»)a u Splitu završava Fakultet prirodoslovno matematičkih znanosti i odgojnih područja, Ivana Bošković Ivičić (fakultet završava u Zagrebu , profesorica je njemačkog i hrvatskog jezika), Branka Šesnić nakon mature završava Visoku učiteljsku školu u Splitu, Ana Bodlović završava Filozofski fakultet u Splitu, Boško Botica Kineziološki fakultet u Splitu i Karmen Jakšić Fakultet elektrotehnike i strojarstva također u Splitu.

Gospođe Nada, Branka i Marina rade kao učiteljice, profesorica Ivana predaje njemački jezik, a Ana Bodlović je pedagoginja škole. Karmen Jakšić je na zamjeni nastavnice iz matematike, a Boško zamjenjuje profesoricu Brigitu.

Od postanka pa do groba
Najljepše je đačko doba.
Blago onom koj' umije,
Đački život da razumije!

4.a

Bivša i sadašnja škola

Razlika između SŠ BOL i SŠ Braća Radić u Kaštel Štafiliću je dosta značajna iako učenicima koji svoje srednjoškolsko obrazovanje provedu u jednoj školi izgleda posve jednak. Manje-više sve škole rade na isti princip, no postoje i razlike koje se najviše očituju u općem izgledu škole, nastavi odnosno gradivu, profesorima i učenicima.

U Bolu je mnogo manja škola, svaki razred ima svoju učionicu. Zgrada je urednija, pogotova WC-i.

U Kaštelima škola ima tri kata i prizemlje, ima mnogo učionica koje su označene brojevima, pa mi je u početku bilo teško pronaći pravu učionicu. Sviđalo mi se što je ispred zgrade veliko dvorište i veoma lijepo uređen vrt.

U Bolu ima samo dva smjera, a u školi u Kaštelima mnogo više (nutricionisti, agroturistički tehničar, veterinarski tehničar, cvjećar, slastičar...). U svakom smjeru je različit stupanj težine obrazovanja. U mom bivšem razredu (veterini) bilo je 26 učenika iz cijele Dalmacije, a u sadašnjem razredu samo 9. Osam učenika (među njima i ja) bilo je smješteno u domu.

Kad uspoređujem veterinu i gimnaziju podjednako su teški sadržaji koje učimo, no na veterini su profesori uvijek znali «progledati kroz prste» i zbog toga se moralo manje učiti. Praktični dio obrazovanja odvijao se u školskoj ambulanti, specifični predmeti su bili: uvod u veterinarsku struku, opće stočarstvo i anatomija (1. razred). Nisam učila glazbenu umjetnost, njemački jezik i likovnu umjetnost pa sam to morala polagati. Sve je dobro prošlo i sada sam «prava» učenica 2. a razreda opće gimnazije.

Unatoč tome ondje je većina profesora bila «službenija» nego u Bolu gdje se s profesorima može ležernije pričati.

U Kaštelima je bilo mnogo više učenika i tamo se poštuju različitosti. Tamo može svatko biti ono što jest i na mora se skrivati.

Obje škole imaju po neku posebnost. Svaka ima i dobrih i manje dobrih strana, no jedna i druga ipunjavaju svoju glavnu zadaću a to je da nas mlade usmjeri na pravi put.

Frančeska Eterović, 2.a

Silvijin kutak

Naša bivša učenica, a sada studentica na Filozofskom fakultetu u Zadru, poslala nam je dvije svoje nove pjesme na naš list. Silvija svima želi sve najbolje za nadolazeće blagdane!

Friži od vrimena

Sve olhodi
sve prolazi
a friži ostaju
na storen pragu
iljadu osansto i nike.
Na buculu brozda
od konopa
u ponari cvit stoji
a i kopanji
zodnji don
zvoni
kako i izbužonen
ruzoven siću
ispod česmine
koji čuvo osince.
Ali izliženo stopa
na saližu govori o
nojvećen frižu
koji odovna
spi
jer mu je bi
težak križ.

Mirine

Tujo ruka
ni mogla podnit
lipi perkul i
pod pločon šufit
nego furminon
užgat i od
bočke stine
učinit mirine
zauvik.
Ceru
prominula
otečena
od zuba vrimena
nagrizena, a
tujina tilo
zlotno sunce
grije
blizu bročke
mirine.

Silvija Buvinić

Iz školskih zadaćnica

Knjiga je moj prijatelj

Bijaše to prošlog ljeta. Na prognozi su najavili da će cijeli vikend biti kišovito i tmurno vrijeme. Utonula sam u tugu jer je to značilo da neću moći biti na plaži i brčkati se u moru i da neću moći vidjeti svoje prijatelje. No, pomislih... zašto ne bih otišla u knjižnicu i pronašla neku mладенаčku knjigu da mi bar malo uljepša vikend. Također sam mislila da to neće biti moguće jer ja, kao tinejđerica, nisam baš oduševljena čitanjem.

Ali ipak, otišla sam u knjižnicu. Na polici sam ugledala knjigu zanimljiva naslova - «Ljetna avantura». «Baš mi to treba!» pomislih. Otišla sam kući s nadom da sam izabrala pravu knjigu. Kad sam stigla kući, uzela sam nutellu misleći da će se njome osladiti jer će mi knjiga kao i obično biti dosadna. Ugnjezdila sam sa u svom naslonjaču i počela čitati. Što sam više odmicala početku, sve sam manje jela nutellu jer je knjiga bivala sve zanimljivija...

Nisam mogla prestati čitati. Zanmalo me što će biti dalje, jer to je bila pomalo kriminalistička priča koja duboko u sebi govori o onom istinskom sestrinskom prijateljstvu. To je bila knjiga koja u potpunosti objašnjava i opisuje ljubav koju ja imam prema mojoj maloj sestri te također opisuje sve ono što bih ja napravila za nju. Kako sam se jako brzo približila kraju i naposlijetku kad sam pročitala knjigu bila sam iznenađena. Nije mi bilo jasno kako ta hrpa stranica kojih ima isto onoliko koliko i zvijezda na nebu može biti tako zanimljiva da se skroz uživim u radnju i pročitam ju za svega par sati. Meni, tinejđerici, ta je knjiga postala nova zanimacija, novi prijatelj s kojim mogu provesti koliko god vremena poželim i nikad mi ne bi dosadio.

No, nakon tog mog prvog voljenog prijatelja, upoznala sam ih još na desetke i svaki od njih me poučio nečem novom. To su moji novi prijatelji vrijedni divljenja. Želim svima vama koji ovo budete čitali da upoznate neke ovakve prijatelje. A ja sada idem... idem se ponovo ugnjezdati u mom naslonjaču i upoznati nekog tko će moj život učiniti zanimljivim i nekog tko će moj pogled na svijet proširiti svojom pričom... Idem upoznati nekog novog prijatelja zbog kojeg će moje srce kucati jače, zbog kojeg će moje misli postati ljepše.

Kate Pavišić, 1.a

Knjiga je moj prijatelj

Knjiga – imenica s velikim sadržajem značenja. Kad čujete tu riječ knjiga, uglavnom pomislite na školsku, zar ne? Uz školu povežemo i stres i nezadovoljstvo te se sve to pretvoriti u veliku zbrku u glavi.

Svatko može imati svoju jedinstvenu definiciju za knjigu.

Spojeni, ispisani listovi papira.

Sve više slova povezanih u riječi, riječi u rečenice koje čine cjelinu.

Ali neki ljudi knjigu će je definirati kao drugi svijet. Drugi svijet?

Kada čitam knjigu, ja postajem dio nje i njezine stvarnosti. Knjiga je kao svemir, puna galaksija s različitim svjetovima. Knjiga je zapravo nešto predivno, bez obzira je li tužnog ili sretnog završetka.

U knjizi mogu pronaći utjehu, mogu pronaći zajedničko mišljenje ili aktivnosti s likovima, mogu suosjećati s njima. Po ovome navedenom, knjigu možete najjednostavnije usporediti s prijateljem: postoje avanturističke knjige – njih povezujem sa razigranim mladim ljudima, ljubavne knjige – s voljenim osobama i tako svaku možete povezati s nekom osobom u životu. Uz neke stječete i lijepo uspomene.

Nekima je naporno pročitati knjigu za lektiru na primjer, ali neki od učenika će veselo uzeti tu knjigu u ruke jer imaju pred sobom novu galaksiju, novu avanturu. Knjiga vas može naučiti o novim stvarima, autor vam može pomoći da riješite svoje probleme, nedoumice, sumnje... Što je najbolje, knjiga je zapravo vrlo praktična, nema pravila korištenja. Moguće ju je ponijeti gdje god da pođete. Nadam se da ovo ne zvuči kao top-shop reklama jer mi to uistinu nije bio cilj. Također se nadam da bi oni ljudi kojima knjiga nije baš najbolji prijatelj mogli iz ovog teksta shvatiti da je knjiga puno više i da njome širimo svoje vidike.

Antonia Katić, 1.a

Ljubav spašava svijet

Ljubav je pjesma mirisnog jutra
Dugačkih noći i nestrpljivog sutra.

Ljubav je moć, ona je mašta
Zbog nje si spremam na sve i svašta.

Od ljubavi ti koljena klecaju
I noge nemaju mira
Jako si osjetljiv
Svaka riječ i pogled te dira.

Od ljubavi u trbuhi i glavi sve se okreće
Ne znaš zašto, ali uvijek si pun sreće.
Osjećaje skrivaš poput tajanstvene školjke.
Ona je kriva zbog svake dobivene dvojke.

Stanko Marčić, 1.b

Ljubav

Tvoja je kosa polje mirisnih ljubičica
Slapovi rijeke, melodije ptica pjevica.
Tvoji su koraci mahovina svježa i rosna
Lijepa kad si ljuta i prkosna.

Ti si mirna luka u olujnoj noći,
Tajanstvenog pogleda kraljica moći.
Osjećaj blaženstva koji me uzima poput plime
Oduzet od sreće i čuda kad izgovorim tvoje ime.

Uhvatiti zraku ljubavi
Trenutak je koji se ne vraća
Ona je izazov sudsbine dvosjeklog mača.

Kad ti život na lice nakiti bore,
Neuništiva, vječna još postoji
Toplina ljubavi izvire iz svake pore.

Budale

Ljudi pričaju
da ljubav ne postoji,
da je to samo kemijski spoj
koji manipulira mozgom.
Ne govore to ljudi,
to govore budale
koje ljubav
nisu iskusile.

Jer, kad je ugledam,
zaboravim i na kemiju i na mozak
jedino što želim
je osjetiti ruke njene
oko moga vrata
i njene usne na mojima.
Kalkuliranja ostavljam
za posthumne trenutke.

Sam

Pada kiša.
Sakrio sam se pod nebo
ali me i dalje obljeva.
Tražio sam zaklon
kod uvelih suncokreta
ali nisam bio primljen.
Stajao sam tako
dok su mi se kapi kiše
lile niz rukave
i pogledao u nebo.
Čini se da je noć
i njega pojela.
Znači ostao sam sam,
Naravno, sa još sedam i
po milijardi kreatura
bez duše i srca.

A letter from Santa Claus

Dear inhabitants of this beautiful and unique planet,

I suppose you'll be surprised when you see my letter. I am writing from the North Pole as you all know, and I have a lot of work to do. But, I took some time to make you aware of how special this part of the year is. Children, I know there are a lot of wishes you would like to come true, but this time, choose just one single wish that will make some other creature happy. You will be happy knowing you have done something good. I am sure many of you have been naughty this year. But, everyone deserves a second chance. Especially when it comes to Christmas. Write me about all the spiritual gifts you have been given. Write me about singing Christmas songs. Write me for every smile that somebody put on your face while wishing "Merry Christmas." If you don't see what is the true meaning of Christmas, then I don't see the point of working so hard for you. When it comes to you adults, I thought it would be a bit harder for me to address you. But, it is actually very simple. Believe, love and give. Don't give up on your dreams, everything is possible. Don't think you are lonely, there is always at least one human being who cares for you. And finally, don't ever forget to share what is most important in life. Share love. Share happiness. Keep in mind that Santa Claus is always there for you, and he never forgets. I hope you'll all find hope in this letter and lock it in your hearts forever.

Wish you all Merry Christmas and the happiest New Year!

Love,
Santa Claus.

Burgenlandkroaten

Der Begriff Burgenlandkroaten (hrv. Gradiscanski Hrvati) bezieht sich auf eine Kroatische Minderheit die im Osten Österreichs, an der Grenze zu Ungarn lebt. Nach der Volkszählung 2001 leben im Burgenland 19.374 Burgenlandkroaten, dies entspricht einem Anteil von 5,9 % an der Gesamtbevölkerung.

Die Burgenlandkroaten waren Flüchtlinge die während der Türkenkriege aus Kroatien geflohen sind. Im 16. Jahrhundert siedelten sich ca. 100.000 Kroaten im heutigen Burgenland an. Die Ansiedlung wurde im Falle von Stinatz 1577 erstmals urkundlich erwähnt. Ursächlich für diese großen Umsiedlungsaktionen von Kroaten waren die Türkeneinfälle gegen Wien.

Etwa 25.000 bis 30.000 Menschen im Burgenland bekennen sich heute noch als Kroaten, wobei eine große Anzahl von Kroaten in Wien und den anderen Bundesländern lebt. Die kleineren kroatischen Minderheiten in Westungarn, der südwestlichen Slowakei und dem südlichen Tschechien werden oft ebenfalls als Burgenlandkroaten bezeichnet.

Die Burgenlandkroaten verwenden eine eigene Standardvariante der kroatischen Sprache, das Burgenlandkroatisch. Die Gemeinschaft der Burgenlandkroaten hat nur durch starken Zusammenhalt durch die Jahre überlebt.

Die Musik der burgenländischen Kroaten artikuliert sich heutzutage fast ausschließlich durch die Tamburicamusik. In der Öffentlichkeit gilt die Tamburica, wessen Geschichte 1923 begann, als das typische Volksmusikinstrument der burgenländischen Kroaten.

Einige bekannte Burgenlandkroaten sind: Nikolaus Berlakovich (Bundesminister), Andreas Ivanschitz (Fußballer), Lorenz Karall (Politiker), Hans Orsolics (Boxlegende), usw...

Alois Zrno,3.a.

Njemačka i njene znamenitosti

Njemačka je zemlja srednje Europe koja graniči sa 9 država, što je čini vrlo pristupačnom. Ima oko 82 milijuna stanovnika raspoređenih na 357 000 četvornih kilometara. Smatra se „motorom europskog gospodarskog razvoja“, ima najsnažnije gospodarstvo Europe, a njena uloga u političkim pitanjima je neizostavna.

Njemačka obiluje prirodnim i kulturnim ljepotama, koje pridonose njenoj turističkoj važnosti. Možemo izdvojiti neke od njih:

Brandenburška vrata: Ona su neizostavan simbol Berlina smještena na Pariškom trgu. Sjeverno od vrata nalazi se Reichstag, a južno od nje stoji Memorijalni centar Europe posvećen Židovima stradalim u Drugom svjetskom ratu. Naredbu za izgradnju vrata izdao je pruski kralj Fridrik Vilim II, a gradio ih je arhitekt Karl Gotthard Langhans između 1788. i 1791. Godine

Kölnska katedrala: Katedrala je glavna turistička znamenitost Kôlna. Gradila se u periodu od 1248. do 1880. Jedna je od najvećih crkava na svijetu (dužina: 144 metra). Katedrala je 1966. uvrštena na UNESCOv popis svjetske baštine.

Bodensko jezero: Jezero je ledenjačkog podrijetla i nalazi se na tromeđi Njemačke, Austrije i Švicarske. Ukupne je površine 539 km² i najveće dubine 252 m. Jezerom protječe rijeka Rajna, bogato je ribom i važno u vodoopskrbi

Dvorac Neuschwanstein: Neuschwanstein je njemački dvorac na jugozapadu Bavarske u regiji Allgäu, koja pokriva dijelom južni dio Švapske (Bavarske) i jugoistočni dio pokrajine Baden-Würtemberg. Sagradio ga je Ludwig II godine 1869. Jedan je od najpoznatijih dvoraca i romantičnih prizora na svijetu, te omiljeno turističko odredište. Građen je od 1869.-1886. uglavnom u stilu njemačke romanike iz 13. stoljeća

Alois Zrno, 3.a

Ekskurzija u Španjolsku – Barcelona

Kao najstariji članovi - maturanti ove škole, napokon smo dočekali ekskurziju. Složno i bez dileme izabrali smo Španjolsku. Na put smo krenuli 28. kolovoza 2015.g. zajedno sa splitskom gimnazijom «Marko Marulić».

U noćnim satima krenuli smo iz Splita prema jugu Francuske puni dobre volje i veselja, tako da nas ni najava dvadesetsatne vožnje nije oneraspoložila. Prvo smo se zaustavili u Monaku, nakon toga smo produžili za Nicu. Tamo nas je očarao pogled na Sredozemno more kojemu se nije nazirao kraj. Kada smo razgledali Nicu, nastavili smo za Canes, gdje smo i noćili. Večer smo proveli u ugodnom druženju i šetnji. Ujutro nakon doručka, ne baš naspavani, krenuli smo prema glavnom odredištu – Loret de Maru.

Predvečer smo došli u hotel, večerali na brzinu da bi što prije bili spremni za izlazak. Otišli smo u disco «Tropics» na Pjena party. Domaći i strani hitovi, ljudi iz cijele Europe, ali i iz cijelog svijeta... i naravno, puno zabave. Slijedećih večeri smo kombinirali: malo «Tropics», malo «Rockfeler».

Preko dana smo razgledali Barcelonu (Sagrado Famigliu koja nas je oduševila, Nou kamp kojim je muški dio ekipe bio oduševljen...) i okolne gradove (Gironu i Figueras). Imali smo priliku razgledati muzeje jednih od najvećih umjetnika – Picassa i Dalia. Zadnji dan smo uživali (neki baš i nisu) u mučnim vožnjama u Port Aventuri. Povratak je bio puno kraći – letjeli smo avionom do Splita. Vratili smo se i bez novaca, a neki i bez kofera, ali bogatiji za jedno nezaboravno iskustvo.

Matea Borojević, 4.a

USPJEH BOLSKIH ROBOTIČARA

Dvije su ekipe robotičara iz Bola sudjelovale u I. kolu Hrvatske lige. Ekipa **Boduli**: Piera Marinković, Ana Pina Marinković, Kate Pavišić i Ivo Trutanić pobijedili su u kategoriji **On Stage Secondary**, a druga je ekipa **Plavi Jadran**: Dora Marinković, Ana Mikulić, Ante Kraljević i Frane Radić. Ekipa je uvježbala profesorica Lucija Špacal.

Natjecanje je održano 05.12.2015.g. u Osnovnoj školi Mate Lovreka u Zagrebu, a sudjelovalo je 100 učenika iz osnovnih i srednjih škola iz cijele Hrvatske.

60 godina je prošlo od Tinove smrti

Evo izbora iz njegovog opusa. Da se ne zaboravi!

Ove su riječi crne od dubine,
Ove su pjesme zrele i bez buke.
- One su, tako, šiknule iz tmine,
I sada streme ko pružene ruke.

Nisam li pjesnik, ja sam barem patnik
I katkad su mi drage moje rane.
Jer svaki jecaj postati će zlatnik,
A moje suze dati će đerdane.

- One samo imati će cijenu,
ako ih jednom, u perli i zlatu,
kolajnu vidim slavno obješenu,
ljubljeno dijete, baš o tvome vratu.

Noćas se moje čelo žari,
noćas se moje vjeđe pote;
i moje misli san ozari,
umrijet će noćas od ljepote.

Duša je strasna u dubini,
ona je zublja u dnu noći;
plačimo, plačimo u tišini,
umrimo, umrimo u samoći.

Odlazak

U slutnji, u čežnji daljine, daljine,
U srcu, u dahu planine, planine.

Malena mjesta srca moga,
Spomenak Brača, Imotskoga.

Tamo, tamo da putujem,

Tamo, tamo da tugujem;

Da čujem one stare basne,
Da mljeko plave bajke sasnem;

Da više ne znam sebe sama,
Ni dima bola u maglama

VJEŽBOM I PREHRANOM DO ZDRAVLJA

Naši učenici su ove godine proveli projekt "Vježbom i prehranom do zdravlja" koji je organiziran u korelaciji više nastavnih predmeta. Tako su učenici 3.b razreda pod mentorstvom prof. Sani Bodlović proveli anketu o tjelesnoj i zdravstvenoj kulturi i zdravoj prehrani među učenicima trećih i četvrtih razreda. Prikupljene podatke su obradili i na temelju

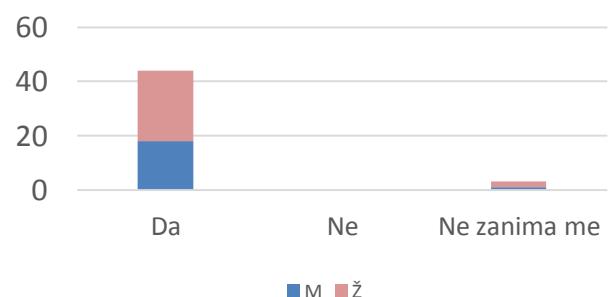
njih je prof. Tina Poklepović održala prigodno predavanje o važnosti tjelovježbe i prehrambenih navika za zdravlje. Ipak najzabavniji dio bilo je degustiranje zdravih smoothia i šarenih sendviča koje su nam pripremili učenici 2.b razreda pod mentorstvom prof. Marijane Marić i prof. Marije Petoević.

Zadovoljstvo učenika edukacijsko - motivacijskim satom bilo je veliko, te su s pažnjom i zainteresiranošću aktivno poslušali predavanje i s užitkom degustirali predložene zdrave zamjenske obroke umjesto njihovi topnih sendviča, pekarskih suhih proizvoda ili ono "ništa za marendu" nego – kava i cigareta.

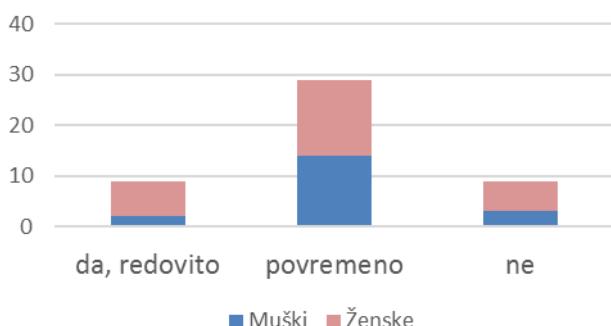

Analizom podataka iz ankete dobili smo uvid u visok stupanj svjesnosti i informiranosti naših učenika o zdravom i poželjnem načinu života. Dobri su i podaci o aktivnom i usvojenom načinu održavanja vlastitog zdravlja – čemu u prilog idu i osnovni parametri tjelesne visine i težine naših učenika i učenica koji ne odstupaju mnogo od prosjeka hrvatskih srednjoškolaca. Imajući u vidu da smo 6 zemlja po pretilosti u Europi, ovo naše istraživanje ipak zavređuje nešto više pažnje.

Smatraš li da prehranom možeš poboljšati svoje zdravlje?

Baviš li se tjelovježbom?

Konkretni podaci o sve većem broju pretilje djece u Hrvatskoj ne idu nam u prilog već zadnjih 10-tak godina. Osim pretilosti bilježimo i povećan broj metaboličkih bolesti od kojih je dijabetes upravo u ovom našem podneblju u zadnjih 5 godina 30% u porastu. Dakle,

	Mladići		BMI	Djevojke		BMI
	Visina (cm)	Težina (kg)		Visina (cm)	Težina (kg)	
Srednja škola Bol	178	73	23,04	167	63	22,59
Hrvatska	177	75	23,94	168	65	23,03

ne možemo se pohvaliti da puno odstupamo od prosjeka Hrvatske, osobito ne učenice. Mada nas indeks tjelesne mase svrstava u populaciju prosječne težine, jer smo svjesni svih prednosti klime, podneblja, sredine u kojoj živimo, tradicionalno zdravih načina priprave hrane, još uvjek nedostaje onaj ključni moment aktivnost. I to svjesne i ciljane umjerene svakodnevne fizičke aktivnosti.

U nastavku vam donosimo recepte za zdrave i ukusne smoothie.

Skinny Genes

Šaka špinata ili blitve
1 banana
1 jabuka
Pola oguljenog limuna
Malo peršina
Vode prema potrebi

Beet Me

Pola cikle
1 mrkva
1 jabuka
Sok ili pola oguljenog limuna

Pink Drink

1 banana
Pola šalice šumskog voća
2 dl jogurta
Zasladiti medom po želji

Clasic smoothie

1 banana
1 jabuka
1 kiwi
2 dl jogurta

U povrtno-voćni kašasti sok obavezno dodati 1-2 dl vode i tek onda miksat. List svježeg celera se izvrsno slaže s većinom zelenih smoothia dok je đumbir izvrstan detoksikacijski dodatak uz osvježavajući okus. Za odličan smoothie s mlječnom bazom potrebno je 2-3 vrste voća, a ako jogurt smrznete u kockicama na brzinu dobivate hladno osvježenje. U ljetnoj sezoni iznenađujuće dobro se s breskvama ili nektarinama slaže... mrkva!!! Miksajte, kombinirajte, kreirajte... u zdravlje!!!

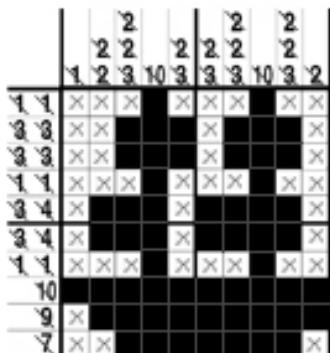
Nakon Nives Lugušić svoje modne inovacije
predlaže Karla Štambuk

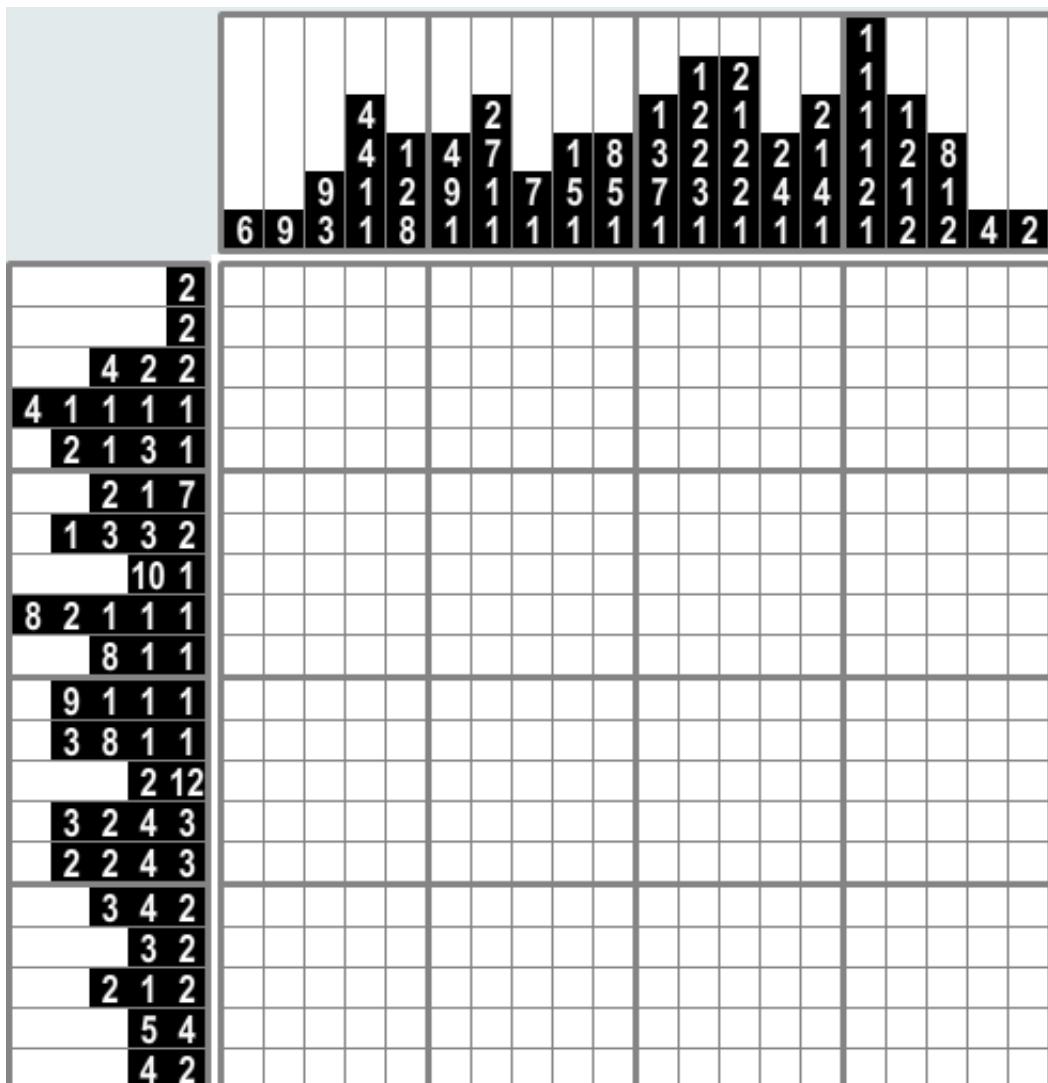

Logička ispunjaljka

Cilj ove zabavne logičke igre je otkriti skriveni crtež u mreži.

Igra se sastoji od prazne mreže s brojevima na lijevoj strani svakog reda i na vrhu svakog stupca. Brojevi pokazuju koliko polja treba zacrtati u nizu tako da postoji barem jedno prazno polje između susjednih nizova.

Iz školske radionice prof. Ade

Dragi učenici, drage kolege nastavnici i zaposlenici,

stara 2015. gotovo je prešla u povijest. U novoj ćemo se sigurno sjećati svih naših uspjeha, što će nas i dalje nadahnjivati. A toga je bilo puno!

Međutim, vrijeme prijelaza iz godine u godinu ponekad je i vrijeme kada se moramo osvrnuti na prošlost i podsjetiti se i neuspjeha i neugodnih dogadaja. Ali u svemu tome važnija je činjenica da pojedinač može biti itekako uspješan kroz upornost, hrabrost, energiju, želju, zdravlje i malo sreće. Još važniji je ovaj uspjeh ako smo ga ostvarili kao dio zajednice ili tima.

Postoje u našoj Školi mnogi primjeri: učenje i projektne skupine, timovi, međunarodna razmjena, suradnja s tvrtkama i institucijama.

Bez vaše suradnje sve ovo ne bi bilo moguće. Zato koristim ovu priliku da vam se zahvalim.

A tu su još želje i dobre namjere, naročito za početak nove godine. Ako je vjerovati i Blaiseu Pascalu osnivaču teorije vjerojatnosti: «Ima puno mogućnost. Mi ih samo trebamo primijeniti.»

Želim vam puno snage i zdravlja. Moje dobre želje su upućene i vašim obiteljima. Provedite sretan Božić i želim vam puno uspjeha u novoj 2016.

*v.d. Ravnatelj
Krešimir Okmažić, prof.*